

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

29 septembre 2005

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres en vue de permettre aux cohabitants de fait d'être reconnus comme les ayants droit d'un membre des services de police et de secours décédé suite à un accident dans le cadre de ses fonctions

(déposée par MM. Bruno Van Grootenbrulle, Jean-Claude Maene et Mme Annick Saudoyer)

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

29 september 2005

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, teneinde het voor de feitelijk samenwonenden mogelijk te maken te worden erkend als rechthebbende van een lid van de politie- en hulpdiensten dat overleden is als gevolg van een ongeval in het kader van zijn taak

(ingediend door de heren Bruno Van Grootenbrulle en Jean-Claude Maene en mevrouw Annick Saudoyer)

RÉSUMÉ

La présente proposition modifie la loi du 1er août 1985 portant des dispositions fiscales et autres, notamment sur l'indemnité spéciale de dédommagement moral accordée aux ayants droits de membres de services de secours et de sécurité décédés dans l'exercice de leur mission. Cette modification législative mettrait sur le même pied conjoints, cohabitants légaux et cohabitants de fait en matière d'indemnisation pour le préjudice moral subi.

En outre, les enfants nés d'une cohabitation de fait, y compris ceux qui naîtraient après le décès (ex: femme enceinte d'un pompier ou d'un policier qui perd la vie en intervention), recevraient une indemnité complémentaire au même titre que ceux des couples unis maritalement ou cohabitant légalement.

SAMENVATTING

Dit wetsvoorstel beoogt een wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, meer bepaald inzake de bijzondere vergoeding voor morele schade die wordt toegekend aan de rechthebbenden van de leden van de hulp- en veiligheidsdiensten die tijdens de uitoefening van hun taak overleden zijn. Door die wetswijziging zouden de echtgenoten, de wettelijk samenwonenden en de feitelijk samenwonenden op voet van gelijkheid komen te staan wat de vergoeding van de geleden morele schade betreft.

Bovendien zouden de kinderen geboren uit een feitelijke samenwoning, met inbegrip van die welke na het overlijden geboren worden (zo kan een brandweerman of een politiemann die tijdens een opdracht om het leven komt, een zwangere vrouw achterlaten), een bijkomende vergoeding krijgen, net als de kinderen van gehuwde of wettelijk samenwonende paren.

<i>cdH</i>	: Centre démocrate Humaniste
<i>CD&V</i>	: Christen-Democratisch en Vlaams
<i>ECOLO</i>	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales
<i>FN</i>	: Front National
<i>MR</i>	: Mouvement Réformateur
<i>N-VA</i>	: Nieuw - Vlaamse Alliantie
<i>PS</i>	: Parti socialiste
<i>sp.a - spirit</i>	: Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht.
<i>Vlaams Belang</i>	: Vlaams Belang
<i>VLD</i>	: Vlaamse Liberalen en Democraten

Abréviations dans la numérotation des publications :

DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif

QRVA : Questions et Réponses écrites

CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)

CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue)

CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)

PLEN : Séance plénière

COM : Réunion de commission

MOT : Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties :

DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer

QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden

CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)

CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft)

CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)

PLEN : Plenum

COM : Commissievergadering

MOT : Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes :
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.laChambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen :
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.deKamer.be
e-mail : publicaties@deKamer.be

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, octroie une indemnité spéciale pour dommage moral aux ayants droit et aux enfants d'un membre d'un service de police ou d'un service de secours décédé suite à un accident survenu dans le cadre de ses fonctions. L'indemnité spéciale est actuellement de 53.200 euros. Ce montant est indexé.

En plus de cette indemnité spéciale, la loi précitée, octroie une indemnité complémentaire égale à 10% de l'indemnité spéciale, aux enfants à charge de la victime et aux enfants nés après le décès de la victime, du mariage ou de la cohabitation légale de celle-ci.

A charge de l'État, ces indemnités peuvent être versées rapidement sans attendre l'issue d'un éventuel procès ou d'une reconnaissance de responsabilité. Elles permettent aux familles endeuillées de faire face aux importantes dépenses occasionnées par le décès de la personne.

Toutefois, la loi de 1985 a exclu (un oubli?) de l'indemnisation, d'une part, les cohabitants de fait et d'autre part, les enfants nés *post-mortem* hors mariage et hors cohabitation légale. Ce qui est profondément inéquitable et instaure une inégalité injustifiable.

La présente proposition de loi vise donc à combler ces lacunes et donc à permettre l'indemnisation des compagnons ou compagnes de fait, ainsi que des enfants nés après le décès de la personne, mais conçus hors mariage ou cohabitation légale.

Les dispositions introduites par la présente proposition de loi auront un effet rétroactif afin de prendre en compte des situations malheureuses survenues par le passé et plus particulièrement suite à la catastrophe de Ghislenghien.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen kent een bijzondere vergoeding voor morele schade toe aan de rechthebbenden en aan de kinderen van een lid van een politie- of hulpdienst dat overleden is als gevolg van een ongeval in het kader van zijn taak. Die bijzondere vergoeding bedraagt thans 53.200 euro; dat bedrag is gekoppeld aan het indexcijfer.

Naast die bijzondere vergoeding kent de voormelde wet aan de kinderen die ten laste zijn van het slachtoffer en aan de kinderen die na het overlijden van het slachtoffer geboren zijn uit diens huwelijk of wettelijke samenwoning, een bijkomende vergoeding toe die gelijk is aan 10% van de bijzondere vergoeding.

Die vergoedingen zijn ten laste van de Staat en kunnen dus snel worden uitgekeerd, zonder te wachten op de afloop van een eventueel proces of een vaststelling van aansprakelijkheid. Met die vergoedingen kunnen de getroffen gezinnen het hoofd bieden aan de aanzienlijke uitgaven die het overlijden van het slachtoffer meebrengt.

De wet van 1985 heeft echter de feitelijk samenwonenden en de kinderen die na het overlijden niet uit een huwelijk of een wettelijke samenwoning geboren zijn, uitgesloten van de vergoeding (misschien is dat te wijten aan een vergetelheid). Zulks is uitermate onbillijk en leidt tot een niet te rechtvaardigen ongelijkheid.

Dit wetsvoorstel beoogt dus die lacunes weg te werken en het mogelijk te maken dat de feitelijk samenwonenden en de buiten het huwelijk of de wettelijke samenwoning verwekte maar na het overlijden van het slachtoffer geboren kinderen worden vergoed.

De bij dit wetsvoorstel in uitzicht gestelde bepalingen zullen terugwerking hebben, zodat een en ander betrekking kan hebben op erge situaties uit het verleden, en meer in het bijzonder als gevolg van de ramp in Ghislenghien.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Article 2

1) En vertu de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, une indemnité spéciale pour dommage moral est versée sous certaines conditions, aux ayants droit d'un membre des services de polices ou des services de secours décédé suite à un accident survenu dans le cadre de ses fonctions. L'indemnité spéciale est actuellement de 53.200 euros. Ce montant est indexé.

En plus de cette indemnité spéciale, le paragraphe 4 de l'article 42 de la loi précitée, octroie une indemnité complémentaire égale à 10% de l'indemnité spéciale, aux enfants à charge de la victime et aux enfants nés, après le décès de la victime, du mariage ou de la cohabitation légale de celle-ci.

Cette disposition exclut donc les enfants nés *post mortem* hors mariage et hors cohabitation légale. Ce qui constitue une inégalité injustifiable et une iniquité pour ces enfants. Cette exclusion est d'autant plus incompréhensible, que le 1° de cette disposition vise tous les enfants à charge de la victime, qu'ils soient nés du mariage de la victime ou hors mariage.

Selon le Code civil, la filiation *post mortem* est établie soit par présomption légale pour l'enfant né du mariage du père (article 315), et pour les autres enfants, soit par la reconnaissance du père, laquelle peut avoir été faite avant la naissance de l'enfant (article 319 et suivants), soit par jugement sur base d'une action en recherche de paternité (articles 322 et suivants). Dans ce cas, la filiation paternelle peut être prouvée par toute voie de droit, dont un examen du sang ou selon des méthodes scientifiques éprouvées (art. 331*octies*)

La présente proposition de loi vise à supprimer cette exclusion et permettre à tous les enfants de bénéficier de l'indemnité complémentaire.

2) En vertu de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, une indemnité spéciale pour dommage moral est versée sous certaines conditions, aux membres des services de police ou des services

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELN

Artikel 2

1) Krachtens de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen wordt onder bepaalde voorwaarden een bijzondere vergoeding voor morele schade toegekend aan de rechthebbenden van een lid van de politie- of hulpdiensten dat overleden is als gevolg van een ongeval in het kader van zijn taak. Die bijzondere vergoeding bedraagt thans 53.200 euro; dat bedrag is gekoppeld aan het indexcijfer.

Artikel 42, § 4, van de voormelde wet kent naast die bijzondere vergoeding, een bijkomende vergoeding (die gelijk is aan 10% van de bijzondere vergoeding) toe aan de kinderen die ten laste zijn van het slachtoffer en aan de kinderen die na het overlijden van het slachtoffer geboren zijn uit diens huwelijk of wettelijke samenwoning.

Die bepaling geldt dus niet voor de kinderen die na het overlijden van het slachtoffer geboren zijn buiten diens huwelijk of wettelijke samenwoning; dat is een niet te verantwoorden ongelijkheid en vormt een onbillijkheid voor die kinderen. Die uitsluiting is des te min begrijpelijk omdat het punt 1° van die bepaling betrekking heeft op alle kinderen ten laste van het slachtoffer, ongeacht of ze al dan niet uit het huwelijk van het slachtoffer geboren zijn.

Volgens het Burgerlijk Wetboek wordt de afstamming *post mortem* vastgesteld als volgt: voor het kind geboren uit het huwelijk van de vader, door het wettelijk vermoeden (artikel 315); voor de andere kinderen, hetzij door de erkenning door de vader (artikel 319 en volgende; die erkenning kan vóór de geboorte van het kind hebben plaatsgehad), hetzij door een vonnis op grond van een vordering tot vaststelling van het vaderschap (artikel 322 en volgende). In dat geval kan de afstamming van vaderszijde worden bewezen door alle wettelijke middelen, waaronder een bloedonderzoek of beproefde wetenschappelijke methodes (artikel 331*octies*).

Dit wetsvoorstel beoogt die uitsluiting op te heffen en alle betrokken kinderen de mogelijkheid te bieden die bijkomende vergoeding te genieten.

2) Overeenkomstig de voormelde wet van 1 augustus 1985 wordt onder bepaalde voorwaarden een bijzondere vergoeding voor morele schade toegekend aan de leden van de politie- of hulpdiensten die in het kader

de secours victimes d'un accident dans le cadre de leurs fonctions. En cas de décès, l'indemnité spéciale est versée à leurs ayants droit. L'indemnité spéciale est actuellement de 53.200 euros. Ce montant est indexé.

En cas de décès, l'indemnité spéciale est versée aux ayants droit de la victime. Selon le paragraphe 4 de l'article 42 de la loi précitée, sont considérés comme ayants droit:

1° le conjoint marié non séparé corps;

2° la personne avec qui la victime cohabitait, mais uniquement en cohabitation légale (application des articles 1475 à 1479 du Code civil).

Sont donc exclus de l'indemnisation spéciale, les compagnes ou les compagnons «de fait» des membres des services de police et des services de secours déployés dans le cadre de leurs missions. Ce qui est d'autant plus surprenant, lorsque le paragraphe 4 du même article octroie une indemnité complémentaire aux enfants à charge de la victime qu'ils soient nés du mariage, de la cohabitation légale ou de la cohabitation de fait. Dans ce dernier cas, les enfants du couple «de fait» auraient droit à une indemnité, mais pas leur père ou leur mère cohabitant de manière permanente avec le parent décédé.

La présente proposition vise à combler cette lacune de la loi de 1985 et donc à permettre au compagnon ou à la compagne «de fait» de bénéficier de l'indemnité spéciale pour dommage moral. A noter que dans le cadre du régime général de responsabilité civile (article 1382 du Code civil), la jurisprudence de la Cour de cassation a admis que le/la concubin(e) pouvait réclamer, et le cas échéant obtenir, des dommages et intérêts à l'auteur responsable du décès de son conjoint. (Cass. 1er février 1989 (aud. plén.), Pas., p. 582 et Cass. 15 février 1990, Pas., p. 694).

Par cohabitation de fait, la présente proposition de loi entend deux personnes non apparentées qui vivent ensemble de façon permanente et affective depuis au moins un an au moment du décès de la victime. Cette cohabitation pourra être prouvée par toute voie de droit et notamment par la production d'un certificat de composition de ménage délivré par l'administration communale du lieu du domicile du couple.

van hun taak het slachtoffer zijn geworden van een ongeval. Zo het slachtoffer overlijdt, wordt de bijzondere vergoeding aan zijn rechthebbenden uitbetaald. Die bijzondere vergoeding bedraagt thans 53.200 euro; dat bedrag is gekoppeld aan het indexcijfer.

Bij overlijden wordt de bijzondere vergoeding dus gestort aan de rechthebbenden van het slachtoffer. Conform artikel 42, § 4, van voormelde wet worden als rechthebbenden beschouwd:

1° de gehuwde, niet van tafel en bed gescheiden echtgenoot;

2° de persoon met wie het slachtoffer samenwoonde, maar uitsluitend op basis van een wettelijk samenwoningscontract (toepassing van de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek).

De «feitelijke» mannelijke of vrouwelijke partners van de leden van de politiediensten of de hulpdiensten die overleden zijn in het raam van hun taak, worden dus uitgesloten van de bijzondere vergoeding. Dat wekt des te meer verwondering daar § 4 van hetzelfde artikel 42 een bijkomende vergoeding toekent aan de kinderen die ten laste zijn van het slachtoffer, ongeacht of het daarbij om kinderen gaat die uit het huwelijk geboren zijn, dan wel om kinderen van wettelijk of feitelijk samenwonenden. In dat laatste geval zouden de kinderen van het «feitelijk» paar dus recht hebben op een schadevergoeding, maar niet hun vader of moeder die permanent met de overleden ouder samenwoonde.

Dit wetsvoorstel strekt ertoe deze leemte uit de wet van 1 augustus 1985 weg te werken en dus te voorzien in de mogelijkheid dat de «feitelijke» partner de bijzondere vergoeding voor morele schade kan ontvangen. In dat verband zij erop gewezen dat de rechtspraak van het Hof van Cassatie, in het raam van de algemene regeling inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid (artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek), heeft toegestaan dat de ongehuwd samenwonende man of vrouw een schadevergoeding kan eisen en desgevallend verkrijgen van diegene die aansprakelijk is voor het overlijden van hun partner (Cass. 1 februari 1989 (plenaire zitting), Pas., blz. 582 en Cass. 15 februari 1990, Pas., blz. 694).

Onder «feitelijke samenwoning» verstaat dit wetsvoorstel twee, niet-verwante personen die, op het tijdstip van het overlijden van het slachtoffer, sinds ten minste een jaar op permanente en affectieve wijze samenwonen. Die samenwoning zal door ieder rechtsmiddel kunnen worden aangetoond, en meer bepaald door voorlegging van een door het gemeentebestuur van de woonplaats van het paar afgegeven getuigschrift inzake de samenstelling van het gezin.

Art. 3

Les dispositions légales introduites par la présente proposition de loi produiront leurs effets de manière rétroactive au 1er janvier 1997 afin de prendre en compte toutes les situations du passé et plus particulièrement celles de la catastrophe de Ghislenghien.

Bruno VAN GROOTENBRULLE (PS)
Jean-Claude MAENE (PS)
Annick SAUDOYER (PS)

Art. 3

De bij dit wetsvoorstel in uitzicht gestelde wettelijke bepalingen zullen terugwerking hebben op 1 januari 1997, zodat de regeling ook betrekking kan hebben op alle situaties uit het verleden, en meer in het bijzonder die ingevolge de ramp in Ghislenghien.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

A l'article 42 de la loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres, modifié par les lois des 15 juillet 1993, 18 février 1997, 27 décembre 2000 et 24 août 2001, sont apportées les modifications suivantes:

1/ au § 4, 2°, les mots «du mariage ou de la cohabitation légale de celle-ci» sont supprimés;

2/ au § 5, l'alinéa 1er est complété par un 2° *bis*, rédigé comme suit:

«2° *bis*. la personne qui cohabitait avec la victime depuis un an. Est présumée remplir cette condition, la personne non apparentée qui vivait de façon permanente et affective avec la victime depuis au moins un an au moment du décès.».

Art. 3

La présente loi produit ses effets le 1er janvier 1997.

28 juillet 2005

Bruno VAN GROOTENBRULLE (PS)
Jean-Claude MAENE (PS)
Annick SAUDOYER (PS)

WETSVOORSTEL

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 42 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, gewijzigd bij de wetten van 15 juli 1993, 18 februari 1997, 27 december 2000 en 24 augustus 2001, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1/ in § 4, 2°, worden de woorden «uit het huwelijk of de wettelijke samenwoning van dit slachtoffer» weggelaten;

2/ § 5, eerste lid, wordt aangevuld door een 2° *bis*, luidend als volgt:

«2° *bis*. de persoon met wie het slachtoffer sinds een jaar samenwoonde. Wordt geacht aan die voorwaarde te voldoen de niet-verwante persoon die op het tijdstip van het overlijden op een permanente en affectieve wijze sedert ten minste een jaar met het slachtoffer samenwoonde.».

Art. 3

Deze wet heeft uitwerking op 1 januari 1997.

28 juli 2005

TEXTE DE BASE

Loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres

Art. 42

§ 1er. Sans préjudice des avantages accordés en vertu de la législation sur les accidents du travail ou les pensions de réparation, il est octroyé, en temps de paix, aux conditions et selon les modalités fixées par le Roi, une indemnité pour dommage moral de 53 200 euros, ci-après dénommée «indemnité spéciale», aux personnes visées au § 3 qui sont contraintes de quitter définitivement le service pour inaptitude physique ou, en cas de décès, à leurs ayants droit.

§ 2. L'indemnité spéciale est octroyée:

1° lorsque le dommage résulte d'actes intentionnels de violence ou de l'explosion d'un engin de guerre ou d'un engin piégé lors de l'exécution d'une mission de police, de protection, de secours ou de déminage. Par mission de déminage, il faut entendre les opérations de recherche, de neutralisation, de transport ou de destruction d'engins de guerre ou d'engins piégés;

2° lorsque le dommage résulte du sauvetage de personnes dont la vie était en danger.

§ 3. L'indemnité spéciale est octroyée:

1° aux membres du personnel du cadre opérationnel et du cadre administratif et logistique des services de police visés à l'article 116 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;

2° aux membres des services extérieurs de la section «Sûreté de l'État» de l'administration de la Sûreté publique du service public fédéral Justice;

3° aux membres du personnel des forces armées et aux agents civils du ministère de la Défense;

4° aux membres des services de la protection civile;

TEXTE DE BASE ADAPTE A LA PROPOSITION

Loi du 1er août 1985 portant des mesures fiscales et autres

Art. 42

§ 1er. Sans préjudice des avantages accordés en vertu de la législation sur les accidents du travail ou les pensions de réparation, il est octroyé, en temps de paix, aux conditions et selon les modalités fixées par le Roi, une indemnité pour dommage moral de 53 200 euros, ci-après dénommée «indemnité spéciale», aux personnes visées au § 3 qui sont contraintes de quitter définitivement le service pour inaptitude physique ou, en cas de décès, à leurs ayants droit.

§ 2. L'indemnité spéciale est octroyée:

1° lorsque le dommage résulte d'actes intentionnels de violence ou de l'explosion d'un engin de guerre ou d'un engin piégé lors de l'exécution d'une mission de police, de protection, de secours ou de déminage. Par mission de déminage, il faut entendre les opérations de recherche, de neutralisation, de transport ou de destruction d'engins de guerre ou d'engins piégés;

2° lorsque le dommage résulte du sauvetage de personnes dont la vie était en danger.

§ 3. L'indemnité spéciale est octroyée:

1° aux membres du personnel du cadre opérationnel et du cadre administratif et logistique des services de police visés à l'article 116 de la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux;

2° aux membres des services extérieurs de la section «Sûreté de l'État» de l'administration de la Sûreté publique du service public fédéral Justice;

3° aux membres du personnel des forces armées et aux agents civils du ministère de la Défense;

4° aux membres des services de la protection civile;

BASISTEKST**Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen****Art. 42**

§ 1. Onverminderd de voordelen toegekend krachtens de wetgeving op de arbeidsongevallen of de vergoedingspensioenen, wordt in vredestd, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning, een vergoeding voor morele schade toegekend van 53.200 euro, hierna «bijzondere vergoeding» genoemd, aan de personen bepaald in § 3 die wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt zijn de dienst definitief te verlaten of aan hun rechthebbenden in geval van overlijden.

§ 2. De bijzondere vergoeding wordt toegekend:

1° wanneer de schade het gevolg is van opzettelijke gewelddaden of van de ontploffing van een oorlogstuig of van een valstriktuig bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontminningsopdracht. Onder ontminningsopdracht moet verstaan worden de werkzaamheden van opsporing, neutralisatie, vervoer of vernietiging van oorlogstuigen of valstriktuigen;

2° wanneer de schade het gevolg is van de redding van personen van wie het leven in gevaar was.

§ 3. De bijzondere vergoeding wordt toegekend:

1° aan de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de politiediensten bedoeld in artikel 116 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

2° aan de leden van de buitendiensten van de afdeling «Veiligheid van de Staat» van het bestuur openbare Veiligheid van de federale overheidsdienst Justitie;

3° aan de personeelsleden van de Krijgsmacht en de burgerlijke personeelsleden van het ministerie van Landsverdediging;

4° aan de leden van de diensten van de civiele bescherming;

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET VOORSTEL**Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen****Art. 42**

§ 1. Onverminderd de voordelen toegekend krachtens de wetgeving op de arbeidsongevallen of de vergoedingspensioenen, wordt in vredestd, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning, een vergoeding voor morele schade toegekend van 53.200 euro, hierna «bijzondere vergoeding» genoemd, aan de personen bepaald in § 3 die wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt zijn de dienst definitief te verlaten of aan hun rechthebbenden in geval van overlijden.

§ 2. De bijzondere vergoeding wordt toegekend:

1° wanneer de schade het gevolg is van opzettelijke gewelddaden of van de ontploffing van een oorlogstuig of van een valstriktuig bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontminningsopdracht. Onder ontminningsopdracht moet verstaan worden de werkzaamheden van opsporing, neutralisatie, vervoer of vernietiging van oorlogstuigen of valstriktuigen;

2° wanneer de schade het gevolg is van de redding van personen van wie het leven in gevaar was.

§ 3. De bijzondere vergoeding wordt toegekend:

1° aan de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de politiediensten bedoeld in artikel 116 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

2° aan de leden van de buitendiensten van de afdeling «Veiligheid van de Staat» van het bestuur openbare Veiligheid van de federale overheidsdienst Justitie;

3° aan de personeelsleden van de Krijgsmacht en de burgerlijke personeelsleden van het ministerie van Landsverdediging;

4° aan de leden van de diensten van de civiele bescherming;

5° aux membres des services publics d'incendie;

6° aux membres des services extérieurs de l'administration des Etablissements pénitentiaires.

L'indemnité spéciale est octroyée aux personnes énumérées à l'alinéa 1er pour autant que le dommage visé au § 2 ait été causé lors de l'exercice de leurs fonctions.

§ 4. Sans préjudice de l'octroi de l'indemnité spéciale, une indemnité complémentaire égale à 10% du montant de l'indemnité spéciale visée au § 1er est octroyée, aux conditions et selon les modalités fixées par le Roi:

1° à tout enfant à charge d'une des victimes visées au § 3;

2° à tout enfant né, après le décès d'une des victimes visées au § 3, du mariage ou de la cohabitation légale de celle-ci.

§ 5. Sont considérés comme les ayants droit de la victime:

1° le conjoint, si la victime était mariée et non séparée de corps;

2° la personne qui cohabitait avec la victime au sens des articles 1475 à 1479 du Code civil;

3° si la victime était célibataire, veuve, divorcée ou séparée de corps, les personnes énumérées ci-après par ordre prioritaire des catégories:

a) 1re catégorie: les enfants de la victime et leurs descendants, qui étaient à charge de celle-ci;

b) 2e catégorie: ses père et mère;

c) 3e catégorie: ses frères et sœurs;

5° aux membres des services publics d'incendie;

6° aux membres des services extérieurs de l'administration des Etablissements pénitentiaires.

L'indemnité spéciale est octroyée aux personnes énumérées à l'alinéa 1er pour autant que le dommage visé au § 2 ait été causé lors de l'exercice de leurs fonctions.

§ 4. Sans préjudice de l'octroi de l'indemnité spéciale, une indemnité complémentaire égale à 10% du montant de l'indemnité spéciale visée au § 1er est octroyée, aux conditions et selon les modalités fixées par le Roi:

1° à tout enfant à charge d'une des victimes visées au § 3;

2° à tout enfant né, après le décès d'une des victimes visées au § 3, [...]

§ 5. Sont considérés comme les ayants droit de la victime:

1° le conjoint, si la victime était mariée et non séparée de corps;

2° la personne qui cohabitait avec la victime au sens des articles 1475 à 1479 du Code civil;

2° bis. la personne qui cohabitait avec la victime depuis un an. Est présumée remplir cette condition, la personne non apparentée qui vivait de façon permanente et affective avec la victime depuis au moins un an au moment du décès.

3° si la victime était célibataire, veuve, divorcée ou séparée de corps, les personnes énumérées ci-après par ordre prioritaire des catégories:

a) 1re catégorie: les enfants de la victime et leurs descendants, qui étaient à charge de celle-ci;

b) 2e catégorie: ses père et mère;

c) 3e catégorie: ses frères et sœurs;

5° aan de leden van de openbare brandweerdiensten;

6° aan de leden van de buitendiensten van het bestuur der Strafinrichtingen.

De bijzondere vergoeding wordt toegekend aan de in het eerste lid opgesomde personen voor zover de schade bedoeld in § 2 veroorzaakt werd tijdens de uitoefening van hun functies.

§ 4. Onverminderd de toekenning van de bijzondere vergoeding, wordt een bijkomende vergoeding toegekend, gelijk aan 10% van het bedrag van de in § 1 bedoelde bijzondere vergoeding, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning:

1° aan elk kind ten laste van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers;

2° aan elk kind, na het overlijden van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers, geboren uit het huwelijk of de wettelijke samenwoning van dit slachtoffer.

§ 5. Worden beschouwd als de rechthebbenden van het slachtoffer:

1° de echtgenoot als het slachtoffer gehuwd was en niet gescheiden was van tafel en bed;

2° de persoon met wie het slachtoffer samenwoonde in de zin van de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek;

3° als het slachtoffer vrijgezel, weduwnaar, gescheiden of gescheiden van tafel en bed was, de hierna in volgorde van voorrang van de categorieën opgesomde personen:

a) 1ste categorie: de kinderen van het slachtoffer en hun afstammelingen, die ten laste van het slachtoffer waren;

b) 2e categorie: zijn vader en moeder;

c) 3e categorie: zijn broers en zussen;

5° aan de leden van de openbare brandweerdiensten;

6° aan de leden van de buitendiensten van het bestuur der Strafinrichtingen.

De bijzondere vergoeding wordt toegekend aan de in het eerste lid opgesomde personen voor zover de schade bedoeld in § 2 veroorzaakt werd tijdens de uitoefening van hun functies.

§ 4. Onverminderd de toekenning van de bijzondere vergoeding, wordt een bijkomende vergoeding toegekend, gelijk aan 10% van het bedrag van de in § 1 bedoelde bijzondere vergoeding, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning:

1° aan elk kind ten laste van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers;

2° aan elk kind, na het overlijden van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers, geboren [...]

§ 5. Worden beschouwd als de rechthebbenden van het slachtoffer:

1° de echtgenoot als het slachtoffer gehuwd was en niet gescheiden was van tafel en bed;

2° de persoon met wie het slachtoffer samenwoonde in de zin van de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek;

2°bis de persoon met wie het slachtoffer sinds een jaar samenwoonde. Wordt geacht aan die voorwaarde te voldoen de niet-verwante persoon die op het tijdstip van het overlijden op een permanente en affectieve wijze sedert ten minste een jaar met het slachtoffer samenwoonde.

3° als het slachtoffer vrijgezel, weduwnaar, gescheiden of gescheiden van tafel en bed was, de hierna in volgorde van voorrang van de categorieën opgesomde personen:

a) 1ste categorie: de kinderen van het slachtoffer en hun afstammelingen, die ten laste van het slachtoffer waren;

b) 2e categorie: zijn vader en moeder;

c) 3e categorie: zijn broers en zussen;

d) 4e catégorie: toute personne physique qui justifie avoir assuré l'éducation et l'entretien de la victime pendant cinq ans au moins avant sa majorité.

S'il n'existe qu'un seul ayant droit, celui-ci bénéficie de la totalité de l'indemnité.

Lorsqu'existent plusieurs ayants droit de la même catégorie, l'indemnité est attribuée par parts égales à chacun d'eux.

Les ayants droit visés à l'alinéa 1er, 3°, b) à d), sont tenus d'apporter la preuve qu'ils bénéficiaient directement des rémunérations de la victime. Sont présumés remplir cette condition, ceux qui habitaient avec la victime ou chez qui la victime avait son foyer.

§ 6. Ne sont pas octroyées:

1° les indemnités visées aux §§ 1er et 4, s'il est établi que l'accident a été intentionnellement provoqué par la victime;

2° l'indemnité visée au § 1er, lorsque la victime décède des suites de l'accident, après avoir elle-même perçu l'indemnité.

§ 7. La demande en vue d'obtenir les indemnités visées aux §§ 1er et 4 est adressée:

1° au ministre de la Justice, et les indemnités sont à charge du budget de son département, pour les victimes visées au § 3, 2° et 6°;

2° au ministre de l'Intérieur, et les indemnités sont à charge du budget de son département, pour les victimes visées au § 3, 1°, 4° et 5°;

3° au ministre de la Défense, et les indemnités sont à charge du budget de son département, pour les victimes visées au § 3, 3°.

§ 8. Le paiement des indemnités visées au présent article exclut, à concurrence de leur montant, l'attribution pour le même fait dommageable de dommages et intérêts à charge de l'État.

L'État est subrogé de plein droit, à concurrence du montant des indemnités payées, aux droits du bénéficiaire contre les tiers responsables du fait dommageable ou le responsable civil et contre les compagnies d'assurances ou les fonds d'indemnisation.

d) 4e catégorie: toute personne physique qui justifie avoir assuré l'éducation et l'entretien de la victime pendant cinq ans au moins avant sa majorité.

S'il n'existe qu'un seul ayant droit, celui-ci bénéficie de la totalité de l'indemnité.

Lorsqu'existent plusieurs ayants droit de la même catégorie, l'indemnité est attribuée par parts égales à chacun d'eux.

Les ayants droit visés à l'alinéa 1er, 3°, b) à d), sont tenus d'apporter la preuve qu'ils bénéficiaient directement des rémunérations de la victime. Sont présumés remplir cette condition, ceux qui habitaient avec la victime ou chez qui la victime avait son foyer.

§ 6. Ne sont pas octroyées:

1° les indemnités visées aux §§ 1er et 4, s'il est établi que l'accident a été intentionnellement provoqué par la victime;

2° l'indemnité visée au § 1er, lorsque la victime décède des suites de l'accident, après avoir elle-même perçu l'indemnité.

§ 7. La demande en vue d'obtenir les indemnités visées aux §§ 1er et 4 est adressée:

1° au ministre de la Justice, et les indemnités sont à charge du budget de son département, pour les victimes visées au § 3, 2° et 6°;

2° au ministre de l'Intérieur, et les indemnités sont à charge du budget de son département, pour les victimes visées au § 3, 1°, 4° et 5°;

3° au ministre de la Défense, et les indemnités sont à charge du budget de son département, pour les victimes visées au § 3, 3°.

§ 8. Le paiement des indemnités visées au présent article exclut, à concurrence de leur montant, l'attribution pour le même fait dommageable de dommages et intérêts à charge de l'État.

L'État est subrogé de plein droit, à concurrence du montant des indemnités payées, aux droits du bénéficiaire contre les tiers responsables du fait dommageable ou le responsable civil et contre les compagnies d'assurances ou les fonds d'indemnisation.

d) 4e categorie: elke natuurlijke persoon die aantoont dat hij de opvoeding en het onderhoud van het slachtoffer verzekerd heeft gedurende minstens vijf jaar vóór het slachtoffer meerderjarig was.

Als er slechts één rechthebbende is, krijgt deze de volledige vergoeding.

Wanneer er meerdere rechthebbenden van dezelfde categorie zijn, wordt de vergoeding in gelijke delen aan elk van hen toegekend.

De rechthebbenden, bedoeld in het eerste lid, 3°, b) tot d), moeten het bewijs leveren dat zij rechtstreeks voordeel trokken van de bezoldigingen van het slachtoffer. Van de personen die met het slachtoffer woonden of bij wie het slachtoffer zijn thuis had, wordt aangenomen dat zij deze voorwaarde vervullen.

§ 6. Worden niet toegekend:

1° de vergoedingen bedoeld in §§ 1 en 4, als er vastgesteld is dat het ongeval opzettelijk veroorzaakt werd door het slachtoffer;

2° de vergoeding bedoeld in § 1, wanneer het slachtoffer overlijdt aan de gevolgen van het ongeval, nadat het zelf de vergoeding ontvangen heeft.

§ 7. De aanvraag tot het verkrijgen van de in §§ 1 en 4 bedoelde vergoedingen wordt gericht:

1° aan de minister van Justitie en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 2° en 6°;

2° aan de minister van Binnenlandse Zaken en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 1°, 4° en 5°;

3° aan de minister van Landsverdediging en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 3°.

§ 8. De betaling van de in dit artikel bedoelde vergoedingen sluit, tot het beloop van haar bedrag, de toekenning uit van schadevergoeding ten bezware van de Staat voor hetzelfde schadelijke feit.

De Staat treedt van rechtswege, tot het beloop van het bedrag van de betaalde vergoedingen, in de rechten van de begunstigde tegen de voor het schadelijke feit aansprakelijke derden of de burgerrechtelijke aansprakelijke en tegen de verzekeringsinstellingen of fondsen voor schadevergoeding.

d) 4e categorie: elke natuurlijke persoon die aantoont dat hij de opvoeding en het onderhoud van het slachtoffer verzekerd heeft gedurende minstens vijf jaar vóór het slachtoffer meerderjarig was.

Als er slechts één rechthebbende is, krijgt deze de volledige vergoeding.

Wanneer er meerdere rechthebbenden van dezelfde categorie zijn, wordt de vergoeding in gelijke delen aan elk van hen toegekend.

De rechthebbenden, bedoeld in het eerste lid, 3°, b) tot d), moeten het bewijs leveren dat zij rechtstreeks voordeel trokken van de bezoldigingen van het slachtoffer. Van de personen die met het slachtoffer woonden of bij wie het slachtoffer zijn thuis had, wordt aangenomen dat zij deze voorwaarde vervullen.

§ 6. Worden niet toegekend:

1° de vergoedingen bedoeld in §§ 1 en 4, als er vastgesteld is dat het ongeval opzettelijk veroorzaakt werd door het slachtoffer;

2° de vergoeding bedoeld in § 1, wanneer het slachtoffer overlijdt aan de gevolgen van het ongeval, nadat het zelf de vergoeding ontvangen heeft.

§ 7. De aanvraag tot het verkrijgen van de in §§ 1 en 4 bedoelde vergoedingen wordt gericht:

1° aan de minister van Justitie en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 2° en 6°;

2° aan de minister van Binnenlandse Zaken en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 1°, 4° en 5°;

3° aan de minister van Landsverdediging en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 3°.

§ 8. De betaling van de in dit artikel bedoelde vergoedingen sluit, tot het beloop van haar bedrag, de toekenning uit van schadevergoeding ten bezware van de Staat voor hetzelfde schadelijke feit.

De Staat treedt van rechtswege, tot het beloop van het bedrag van de betaalde vergoedingen, in de rechten van de begunstigde tegen de voor het schadelijke feit aansprakelijke derden of de burgerrechtelijke aansprakelijke en tegen de verzekeringsinstellingen of fondsen voor schadevergoeding.

Les avantages du présent article ne peuvent pas être cumulés avec les indemnités visées à la loi du 12 janvier 1970 relative à l'octroi d'une indemnité spéciale en cas d'accident aéronautique survenu en temps de paix.

§ 9. Le montant de l'indemnité spéciale est lié aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation, conformément à la loi du 1er mars 1977 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation du Royaume de certaines dépenses dans le secteur public, modifiée par l'arrêté royal n° 178 du 30 décembre 1982.

Le montant est rattaché à l'indice-pivot 138,01.

Les avantages du présent article ne peuvent pas être cumulés avec les indemnités visées à la loi du 12 janvier 1970 relative à l'octroi d'une indemnité spéciale en cas d'accident aéronautique survenu en temps de paix.

§ 9. Le montant de l'indemnité spéciale est lié aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation, conformément à la loi du 1er mars 1977 organisant un régime de liaison à l'indice des prix à la consommation du Royaume de certaines dépenses dans le secteur public, modifiée par l'arrêté royal n° 178 du 30 décembre 1982.

Le montant est rattaché à l'indice-pivot 138,01.

De bij dit artikel bepaalde voordelen kunnen niet worden gecumuleerd met de vergoedingen bedoeld bij de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van een luchtvaartongeval in vredeestijd.

§ 9. Het bedrag van de bijzondere vergoeding wordt aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr 178 van 30 december 1982.

Het bedrag wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.

De bij dit artikel bepaalde voordelen kunnen niet worden gecumuleerd met de vergoedingen bedoeld bij de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van een luchtvaartongeval in vredeestijd.

§ 9. Het bedrag van de bijzondere vergoeding wordt aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr 178 van 30 december 1982.

Het bedrag wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.